

M A G Y A R K U R I R.

*Indult Bécsből, Pénteken, December' 8-dikán, 1826.**Portugallia.*

A' Követek' Kamarája meghatározta, hogy a' Régens Princzaszszonyhoz Követseget küldjön a' végre, hogy ötöt a' Követeknek az Országló Házhoz való hűsége eránt bizonyossá tegye, 's a' thrónusnak az Ország' szabadságát 's régi jusai' helyreállítását megköszönje.

Továbbá meghatározta a' Kamara, hogy az olly Deputátusokra nézve, a' kik több féle hivatalokat viselnek, szabják-ki, hogy hónaponként legfeljebb mennyi fizetést vehessenek.

Egy olly Biztosságnak kineveztetése is meghatározatott, melly az eránt tegyen jóvallatot, hogy az új intézeteknek oltalmaztatására a' mostani körülállásolt között mekkora ármádát kellesség lábra állítani. — Hasonló jóvallat tétetett egy olly Biztosságnak kineveztetésére is, melly azt meghatározza, hogy mellyek légyenek azok a' törvények, a' mellyeknek tanácskozás alá lejendő vétettetése mindeneknél előtte szükséges, a' végre, hogy a' Constítúzió tellyesen lábra állithassék.

Algarbiában ugyan a' legújabb hírek szerént is annyira helyre állott a' tsendesség, hogy a' Hadiminister' vezérlése alatt oda küldetett régularis Regementek, részenként már meg kezdettek indulni Lisbona felé, 's a' Ministernek visszaérkezését is nem soká' várták, kihez a' Princzaszszony Köszönő írást botsátván ki-

nyilatkozta, hogy az általa elővetett hathatós eszközökkel, mellyeknek a' tsendesség' helyre állását köszönni lehet, melly nagyon megelégedve légyen.

Más felőiről azonközben ismét újabb néppezsgésekről érkeztek tudósítások. Az Oportói Komandáns Generalis írja, hogy az ő vigyázóságának és munkásságának az a' jó következése lett, hogy ő egy újabb támadásra czélzó plánumot, mellyet a' lázasztók November 1-ső napján akartak végre hajtani, szerentsésen felfedezett. — Braganzában pedig egy polgárokból álló fegyveres sereg, még pedig magának a' város Bírójának vezérlése alatt, VII-dik Ferdinand Királyt, az egész Fél-sziget (Spanyol Ország és Portugallia) Absolutus Királyának lenni kikiáltotta — hanem a' katonaság elé állván, a' polgár-seregre tüzet adott, többeket megsebesített, 's a' Bíró urat fogságra vitte.

Későbbi levelek szerént, mellyek Nov. 11-dikén indultak, szorgalmatosan folytatja az ott lévő Kommandírozó Generalis azon özszeesküvés' tagjainak felfedeztetését, a' melynek Nov. 1-ső napján kellett volna a' plánum szerént kiülni. — Más tudósításokban a' jelentetik, hogy Spanyol ország és Portugallia' határaikon számos nevezetlen levelek fogattattak-el, mellyekben a' Portugalliából Spanyol Országba által pártolt fegyvereseknek készületeikről sok féle nyughatatlanokdtató tudósítások találatnak, a' többek között, hogy ezen fegyveresek azt mutatják készületeik által, hogy volt hazájokba Portugalliába fegyveres kéz-

zel akarnak bérontani. — Galliciából írják, hogy a 7-dik Vadász Batalion Okt. 26-dikán Orensebe megérkezett, hanem ott fegyvereit azonnal elvették 's magokat az embereket minden a' tájan találtatott szökevény Portugallusokkal együtt Valadolidba küldötték.

A' Tengeri Minister, ki most ideig-meddig a' Hadi Minister' hivatalát is folytatja, illy Törvény-jovallatot terjesztett Nov. 10-dikén a' Követek' kamarája elejibe: — „Mint hogy a' Hadi-Törvényesszékek most csak az 1763-dik esztendőben Okt. 21-dikén, költ Törvények és az 1816-ban Febr. 21-dikén költ Rendelés szerént ítélük a' bűnösöket és semmi Biztosságokat ki nem nevezhetnek, hogy hasonló esetekben ezek is ítélhessenek, melyből a' következik, hogy a' bűnöknek csak a' közönséges bűnök' Cathegoriájába kell menniek, hol az igazságnak kiszolgáltatása nagyon lassan halad előre; 's mint hogy felettebb fontos dolog az e' féle rettentő bűnöknek hamari megbüntettetése: erre néve jovallom a' Követek' Kamarájának, hogy a' Hadi Törvényesszékeknél, minden egyéb Törvényre való tekintet nélkül, ezen Czikkelyt vegyék-fel követésre: — „Minden személy, a' ki valamely támodásnak vagy árulásnak sejvére lett 's ezen bűnökben részesült, vagy pedig tudta azt, hogy e' féle bűn titokban főzettelik, 's azt annak idejében bé nem jelentette — elmulthatatlanul akasztassék-fel.“ — A' Kamara megismerte, hogy melly sürgető legyen ezen Jovallatnak megvizsgálatása, 's annak megfontolására haladék nélkül öt személyekből álló Biztosságot nevezett-ki.

A' Finántziai Minister is tett két nevezetes Törvényjovallatot — 1)ször, a' föld-birtokoktól és házaktól való Tized béli visszaéléseknek eltávoztatására — 2)ször,

a' Királyi Kintstárnak, a' Finántziai Tanátsnak, 's a' La-mezza-de-Consciencia' szerzete Káptalanjának eltöröltetésére, 's egy Közönséges Administratziói Kintstárnak felállittatására nézve a' Constitúzió 156-dik Czikkelyével megegyezőleg.“ — Ezek a' Jovallatok is Biztosság elibe adtak. — A' Közönséges Kintstármester' neve ezen-túl Vedor leszén (melly annyit tesz, mint Controllour). Leszen egy, három kültös kassa, melly alá még 12 közönséges kassák fognak tartozni a' tartományokban. Minden számolásoknak úgy kell tétettetni, hogy könnyen-érthetők legyenek. — Arról is hozott-fel egy Jovallatot a' Minister, hogyan lehetne a' Vámok' terhes voltát annyival könnyebbé tenni, hogy a' vámok, mellyek eddig külömbkülömb helyeken fizettettek, ez után csak egy helyen fiztessenek.

Nagy Britannia.

Midőn Liddel, az Alsó-ház' egyik új tagja ezen Házban a' Király beszédére való Megköszönő Jovallatot tette, c'képpen beszélt: — „A' Királyi beszédet négy főbb pontokra lehet öszsze vonni: — 1-ső pont illeti azon Kabinéti parantsolatot, melly által megengedetett, hogy a' külső gabonát, bizonyos határok közzé való szorittatással az országba bé lehessen hozni — A' 2-dik pontban a' Birmánokkal való hadakozásnak ditsősséges elvégeztetése fejeztetett-ki. A' 3-dik pontnak tárgyai voltak a' külső Hatalmasságokat illető környülállások, 's a' tsendes békességnek fenntállása. Végezetre a' 4-dik pontban az Ország' belső állapotja adatott elé. — Azután mind ezeket a' pontokat rendre vévén az Orátor, mindenikre hosszasan kibotsálkozott, de a' mellyek közzül mi most csak annyit hozhatunk-fel, a' mennyit a' 3-dik pontra nézve a' beszédéből ide tehetünk: — „

„En, úgy mond meggyőződött vagyok a' felől, hogy ezen Ház a' mi Ország-ló-székünknek gondolkodásával, a' hadakozásnak eltávoztatását illető tekintetben, meg légyen elégedve; 's reménlem, hogy nékem meg fog engedtetni, hogy ezen tekintetben a' Spanyol országi és Portugaliai újabb történeteket felhozhassem, 's hogy oly reménséget nyilatkoztathassak ki, hogy az Európa' nyugoti részén elé fordult utóbbi történetek a' Képviselőes Constitúciónak az egész Fél-szigetre lejendő, végképpen való bévótettetését el fogják hozni. Ezen reménségemnek kifejezése mellett pedig nyilván megvallom, hogy ha azon nagy tapasztalású és fardhatatlan Ministerünket tekintem, a' ki ezen Ország-nak külső dolgait több esztendőlt-olta kormányozza, és a' ki, mind bátorsága mind pedig minden bánása' módja által, annak valamint belső javát úgy külső méltóságát is, illy hathatósan oltalmazni tudta — 's ha továbbá elmémbe forгатom, hogy ezen Ministerünk a' Déli Ámerikai Státusok' függetlenségének illy hamari 's végképpen lett megismerését véghez tudta vinni — 's végezetre, ha azon nagy privilégiumokat is meggondolom, mellyeket ő ezen Státusoknak megismerése által a' mi kereskedésünknek szerzett — kötelesnek tartom magamat annak kinyilatkoztatására, hogy valameddig őtet azon Ministeri halmoron állani látom, mellyen magát eddig illy ditsősségesen megtartotta, meggyőződéssel érzem, hogy melly nagy bizodalommal tarthatunk jöyendőre nézve is számot az ő nagy talentumaihoz. (Halljuk!); egyszersmind el nem mellőzhetem, hogy ugyan ezen helyen azt is kinyilatkoztassam, hogy az az idő már nem olly meszsze van, mikor szabad lehet, emé' vitéz embereknek haldokló bátorságát és ingadozó Zászlaiakat segítenünk, a' kik illy sokáig tartó tsatázásba elegyülve vagynak; és hogy az az Ország (Görög ország), mellyen most

illy sok moiskok és megalatonyító dolgok halmozva feküsznek, a' maga mostani nem érdemlett állapotjából nem soká arra a' poltzra fog helyhezhetődni, mellynek elfoglalására ő illy nagyon méltó. (Halljuk!).

Liddel után Brougham beszélt, kiről már régen vagy semmit vagy nagyon keveset hallottunk. Az ő beszédjének értelme a' volt, hogy néki az ország' állapotja nem mutatja olly vidám ábrázattal magát; mint Liddel úrnak. Azt mondta, hogy a' thrónusrol felolvastatott beszédben semmi nintsen, és hogy a' legfontosabb tárgyak még tsák meg se említettnek benne. Megnevezve tsupa megfoghatatlanság, hogy Irlandia, azon szempillantatban, mikor mindenek réá fordították figyelmeiket, még tsák meg se említettik benne. (Halljuk! Halljuk!). Nagyon méltó a' megjegyzésre — noha én nem kívánom hogy ez valamely szerentsétlenségnek élő jeléül szolgáljon — hogy éppen az Északi-Ámerikai revolúziós háborut megelőzőtt esztendőben, ebben a' fontos és vég-határozású szempillantatban, mikor minden szemek Amérikára valának fordittatva, mikor az illy meggyökeresedett nyughatatlankodás az egész ország' figyelmet magára olly nagyon vonta, hogy ezen tárgyra a' lakosok már reszketés nélkül nem is emlékezhettek, mikor illy sok tekintetek játékra kitétetve voltak, mikor illy sokféle reménségek és féelmek felelevenülve valának — hogy mondám, akkor éppen olly semmi emlékezet nem tétetett Amérikárol, mint most Irlandiáról.“ —

Azután az Orzágnak belső szomorú állapotját adta elé Brougham, melly állapot alatt most minden Angliai Rendek egyenlőképpen szenvednek, 's azt iparkodott megmutatni, hogy ezen szenvedésektől meg nem menekszik Anglia, ha tsák minden költségeibo legszorosabb gazdálkodást be nem hoz: „Ha ti ezen módon

)(*

könnyebbülést szerezhettek a' népnek, ugy néki jussa van arra, hogy ezt tölletek valósággal megkívánja. Ellenben, ha ezt meg nem tehetitek; ha minden iparkodásaitok által könnyebbülést nem szerezhettek a' népnek, így valóban reszkethettek azon következesektől, mellyeknek ezen állapotból származniok lehet; azonban úgy is megszerzitek a' népnek azt a' megnyugtatódást, ha tudára adjátok néki, hogy ti azon szempillantásban, midőn ő csak nem elhordozhatatlan nyomattatás alatt szenved, nem tartjátok-fenn a' Státusnak azon nagy költségeit, a' mellyeknek semmi haszna sints, a' mellyek minden mértékelt fellyül haladnak, és felháborítók. (Halljuk! Halljuk! Halljuk!). Beszéljete csak a' palotákról! az új és fényes palotákról, egy olly időben; millyen a' mostani, midőn a' nép éhelhaláshoz közelit! Beszéljessetek az építési mesterség' szépségéről, pompáságáról! —

„Ha ti azzal a' gondolkodással birtok, a' melly hozzátok méltó, millyennek egy Angliai Parlamentum' Alsó Háza' gondolkodásának lenni kell — ha azoknak az embereknek gondolkodásaikkal birtok, kik valaha előttetek ezen helyen ültek — ha azon gondolkodással birtok, mellyek egyedül alkalmasok arra, hogy benneteket bátorságosokká tegyenek az eránt, hogy tovább is ezen helyen fogtok ülni — így ki kell nyilatkoztatnotok, hogy valameddig a' nép a' most rajta fekvő terheket szenvedni kéntelenítettik, az országnak legszebb és hozzá legillendőbb ékességei, nem új és tündöklő, hanem össze omlott és csak félig felépült paloták légyenek. (Halljuk!) Azon veszedelemmel nem gondolván, hogy beszédemmel akár melly kedvetlenséget vonjak is magamra, 's akár melly vizsgálódásokra adjak is alkalmatosságot — ezek azok a' gondolkodások, mellyeketén ma, az új Parlamentum' első ülésének első napján kinyilatkoztatni, kö-

telességemnek tartottam. Kötelességemnek ítéltem lenni azon meggyőződésemnek kinyilatkoztatását, hogy azon nyughatatlankodtató állapotban, melybe egész Országunk helyheztetve lenni látja magát, a' Parlamentumnak csak ezen két eszközök-höz lehet nyulni — 1)ször, hogy Irlandiát megnyugtassa az által, hogy cránta igasságot tselekszik — 2)ször, hogy Angliát a' Státus' költségeinek minden lehető kevesítése által tsendességben és békeségben tartlja.

Nov. 25-dikán fényes udvariás volta'
Királynál a' Státus minden tiszti és Udvari karjainak jelenlétekben. Sok fő személyeknek bemutatattása is fordult elé. Ezek után 1 óra tájban a' Pairekből álló Követség jelent-meg, melly ezen Kamarának Megköszönő Irását a' Király előtt felolvasta. A' Követség' tagjai, kik fényes és egész Pairei Ornátusba öltözködve jelentek-meg, ezek voltak: Az Ország' Cancelláriusa mint Szószolló, és Liverpool, Harrowby, Westmoreland, Shaftesbury, Cornwallis, Collville 's több más Lordok.

Béülvén a' Király az audientziás szalában lévő új thronusba, a' szalának ajtaja megnyittatott, a' Követség a' Cerimoniamester által a' tiszteletet tévő, lántsás testőrző sereg' kettős sora között bévezettetett. A' Clárancei K. Herczeg Nagy Admirálsi forma ruhában a' Király' jobbjára felől, 's ő K. Herczega mellett, mint a' Titkos Tanács' Elölülője Gróf Harrowby állott; a' többek bal felől. A' Király külömb-külömb Rendczimerekkel ékeskedő ruhába volt öltözve.

Felolvastván a' Fő Cancellarius a' Pairekamarától hozatott beszédet a' Király előtt, arra ő Felsőge e'képpen felelt: „Mylordok! Köszönöm az Urak törvényes és tisztelettel tellyes Köszöntését. Én Mylordok, legigasságosabb és legmeghatározot-

„több bizodalmat helyeztetek az Urak által, landó buzgóságába s azon munkásságokba, melyet mindenkör kimutatnak, midőn az Ország' fényes Karakterének fenntartására, s az én alattvalóim' boldogságának és szerentséjének előmozdítására czéloznak.“

Két óraker az Alsó-ház' Követsége jelent-meg a' maga Orátorával mint Elölülővel, s ennek Titoknokjával. Ezen Követségnél is néhány Lordok találtattak, mint Lord Palmerston s mások. Ezen Követség is azon pompával vezetett-bé, mellyel az előbbeni. A' Hőszöntő írást az Orátor felolvasta, s a' Király arra is ahoz alkalmasztatott beszéddel felelt.

Ezen Küldöttségnek eltávozása után Minister Canning úr az új Spanyol Követet vezette-bé. — Utánna következett Herceg Devonshire, a' ki Moskauból a' koronázásról érkezett vissza, hova rendkívül való Követségbe volt küldetve. Ő Urasága azon drága setét-kék öltözetben mutatta-meg magát Király ő Felsége előtt, melybe a' Miklós Császár koronáztatásán öltözködve volt. — Most következtek továbbá a' Brasiliai rendkívül való Követségből nem rég' vissza érkezett Sir Stuart Károly; utánna a' Londoni Orosz Nagykövet Herceg Lieven, ki azt a' Térdkötő Rend-Czímert hozta Londonba viszza Petersburgból, mellyet a' boldogült Sándor Császár hordozott, s ezen Udvarlaskor által adta Király ő Felségének.

Az után Titkostanáts tartatott a' Királynak tulajdon előlülése alatt, melly után a' Fő Cancellárius s néhány Ministerek botosáttattak a' Felség' elejébe audientziára.

Brougham után Minister Canning tartott egy fontos beszédet, melly által különösen azon szavaira felelt a' nevezett Orátornak, hogy a' Státus' költségeit sokkal lejjebb kellene szállítani: — „

„A' Király (ugy mond) e'képpen szólott a' maga beszédében: „En megszünés

„nélkül azon iparkodok, hogy vagy egyedül vagy Szövetségesimmal összzetsatolódva a' fennálló ellenségeskedéseknek tovább terjedését éppen úgy, mint a' fennálló békességnek félbeszakadását, a' világ külömbkülömb részeiben meggátolhassam.“

„Nélkünk meg kell azt gondolnunk (gy folytatja Canning), hogy Anglia nagyon fő poltzon áll ezen a' világon, hol ő nagy költségek nélkül meg nem maradhatna. Nagy és sok készüléteket kell néki tenni, hogy azon czélzást elérhesse, mellyet ő Királyi Felsége a' felhozott szavakban kifejezett. Azt gondolja-e a' tisztelt Orátor, hogy nélkünk ezen czélnak elérésére nem kell nagy tengeri erőt tartanunk, s hogy arra nem sok költségek kívántatnak.

„Tekintsünk az új világra; nem folytattnak-e ott olly ellenségeskedések, melyeknek véget-vettetni az emberiség kívánja tőlünk. De nézzünk Európára. Nintsené itt nélkünk egy Szövetségesünk (Portugallia), melynek a' mi segedelműnkre van szüksége, s a' melly olly környülállások között látja állani magát, hogy a' mi Politikánknak minden ingadozása minden halogatódzása azt okozhatná, hogy ezen Szövetségesünk megtámodtassék. Nem eltávoztathatja-e talám a' mi ott létünk ezen megtámodtatást?

„Nem nyilvánóságosan egy bölts és a' kimélléssel tökéletesen megegyező eszköz-e ezen Szövetségesünk' megtámodtatásának elhárítására a' mi hajós sergünknek a' Tágus vize' torkában való tartózkodása? Nem szükséges-e, hogy ezen költséget tegyük, mihellyest nyilvánóságal arra szolgál, hogy Szövetségesünknek megtámodtatását, melynek következéseit senki által nem láthatná, eltávoztassuk?

„Innét nem következik az, hogy mi más Orzágnak belső ügyébe akarnók avatni magunkat. Mi jól esmérjük köteleességünknek határait; tudjuk, mennyire ter-

jedjenek-lé azok. Nékünk kötelességünk, hogy arra vigyázzunk, hogy külső ellenség által ne lépje Portugáliának határát: de nem kötelességünk az, hogy az Ország' belső határain egyik faktciónak vagy részre hajlásnak, a' másiknak elnyomására, erőt, segítséget adjunk. Az a' fegyveres erő, melyet mi Lisbonában tartunk, nem arra való, hogy az Ország' belső dolgaiba avassuk magunkat, vagy hogy valamelyik faktciónak Portugáliában félelmet okozzunk: mi csak arra czélzunk, hogy a' külső ellenségeskedéseknek ellent álljunk, mellyekből Európára nézve hadakozás következhetne.

Lord Cochrane.

Közéletben költ Ujságunkban eléadtunk ezen tengeri vitéznek ditsőséges pályafutását, ki, a' Rocheforti vereség után a' Báth-Rend' Ritteri Czimerével jutalmaztatott meg, melly után néki a' szerentse hátat fordítván, pártfogójából csaknem példátlan üldözőjévé lett, melynek rövid leírása ennyiben áll: — „

„Viszsa térvén Lord Cochrane ezen győzelem után Londonba, az 1814-dik esztendőben Februariusban történt, hogy egy-valaki Doverből azzal a' hazug hírral érkezett-meg ugyan Londonba, hogy Napoleon meghalt volna; melynek halála egyszerre felhátgatta az Obligáziók' betsit. Mondják, hogy ezen hazugságnak elterjesztésében az említett emberrel, Lord Cochrane is részes lett volna, 's a' Börse' Biztossága őtet, több másokkal együtt, kiknek neveik Butt, Berengéri Randon, Jonston-Cochrane, 's még más hat társaikat, azonnal üldözőbe vette, mint a' kik ezen hamis hírnek elterjesztése által a' Börse-közönséget eltökélt akaratlaltal meg akarták tsalni. A' per 1814-ben Jun. 8-dikán a' Királyi ítélőszék' ehbe vitetett (melynek Kings-Bench

a' neve), 's a' Birák mindnyájokat bűnösöknek lenni vallották, 's még azon hónapnak 21-dikén mindnyájok meghívattattak, hogy az ítéletnek meghallására álljanak elé. Lord Cochranéra olly ítélet mondatott: hogy a' Kings-bench fogházában esztendeig üljön, ezer font Sterling birságot fizessen, 's a' Börse-házzal általellenben Berengerel és Buttal együtt, egy órát perengéren álljon. A' több bűnösök részint fogságszenvedésre, részint birság fizetésre büntetettek, kivéven Cochrané-Johnstót és MacReát, a' kik feloldoztattak.

Ezen ítéletet követte mindjárt azután Jul. 5-dikén, mint hogy Lord Cochranét nem lehetett volna addig még Parlamentum' tagja volt megítélni, az a' megalatszonyító Jovallat az Alsó-házban, hogy ő onnét tétetődjek-ki. Lord Cochrane beszédet intézett a' Parlamentumhoz a' maga megtisztítására, de fogamatlanul, mint hogy az ő mentségei sokáig tartott vetélkedés után 140 vótumokkal 44 pártfogók ellen vissza vettettek, és néki azonnal ki kellett volna maradni a' Parlamentumból, hanem a' Westministeri Válosztók őtet mindjárt a' következett napon, Jul. 6-dikán ismét Parlamentum' tagjává válosztották közönséges megegyezéssel. Azonban éppen ekkor azt a' jelentést tette valaki a' Parlamentumban, hogy Lord Cochranét oda nem lehet többé befogadni, mivelhogy őtet Pellengérre való kiállittatásra ítélte az Itélőszék: hanem a' vádaskodó embernek (Lord Ebringtonnak) beszédjét ketté vágta Lord Castlereagh Minister, azt mondván, hogy a' Lord Cochrané' büntetésének ezen részét a' bitó-fára való kiállittatást a' Korona már elengedte. Hancem e' helyett már más szerentsétlenség várta a' szegény Lordot az ajtó előtt A' Báth-Rend' Ritteroi tanácsot tartván azt határozották, hogy L. Cochrane illy nagy meggyaláztatások után nem maradhat ezen

nevezetes Ritters Rendnek tagjai között, melyhez képpent azonnal meghatalmazták Francis Townsendet, hogy Sir Thomást, kit közönségesen Lord Cochranénak neveztek 's neveznek ma is, a' Rend' tagjai között tisztságra, melyhez képpent Townsend, Aug. 12-dik napján 1814-ben a' Westministeri Apátországban lévő VII-dik Henrik kápolnájába vagy templomába bemenvén, 's egy deszka latorját a' falhoz támasztván, az ő Zászlaját, mely a' Lord Beresford és Sir Spencer Zászlajik között helyeztetve vala, onnét levette. Czímerét is elvették azon helyről, hol eddig állott. Így tépték-le a' falról az ő sisakját, a' sisakhoz tartozó ékességeket, a' palástját, és kardját 's minden egyéb Czímeit, melyek a' Rendhez tartozók voltak. De még nem e' volt az ő legnagyobb megalatnyíttatása. E' most következik. Az ő falról levétezt zászlját levitték a' Kápolna grádsai alá, 's azt ott Townsend a' lábaival tapodta össze. Ezen Townsend a' Báth-Rend Czímeres-Királya. Az 1725-dik esztendő óta, mikor ezen Rend felállított, nem fordult semmi ehhez hasonlító történet elé, pedig még ezzel se volt vége L. Cochrané megalatnyíttatásának. Még már most kéntelenített kiállani az esztendeig tartó Kings-Bench béli fogságot; 's ezt kitöltvén még most kellett az adósok' fogházába menni 's ott ülni addig, míg az 1000 font Sterling birságot megfizetheti, hanem nem soká' kiszégették a' barátjai, gyűjteményt csinálván számára, mely által, ámbár egy-egy személynek nem volt szabad többet adni egy penczénél (garasnál) még is olly hamar ki-teltek az 1000 font Sterlingek, hogy csak kevés ideig kellett az adósok' házában maradnia. Azt is méltó megjegyezni, hogy azon esztendő alatt, melyet mint fogoly a' Kings-benchben töltött, onnét egyszer kiszökvén, azonnal a' Parlamentumba ment, hogy mint Westministeri választott Képvi-

selő felesküdjék, hanem a' Kings-bench béli tömlőztartó hirtelen oda menvén, egy politikai emberrel, vissza vitte onnét a' fogházba.

Minden szenvedésinek vége lévén 's a' fogházból szabadon bocsáttatván, ekkor osztán valósággal felesküdött még egyszer mint Parlamanturnak tagja, hol éppen ekkor forgott kérdésben, hogy feljebb emeljek-e a' Királyi Herczeg' Kumberland fizetését, mely kérdés voksolásra bocsáttatván, a' Voksolók' száma történeiből úgy ütött-ki, hogy fele jóvallotta, éppen fele pedig ellenzeite a' K. Herczeg' fizetésének neveltetését, 's éppen csak a' Lord Cochrané voksa határozta-meg a' dolgot olly módon, hogy nem kell nevelni.

Nem lehet tsudálni, hogy L. Cochrané illy sok rendbeli kedvetlenségek után végezetre Angliának elhagyására 's az Ámerikába lett menetelre határozta magát, hol legelőbb Chiliben a' Respublika' szolgálatjára állott, 's ennek nagyon hasznos tengeri szolgálatot tett, 's azután Brasiliában Don Pedro Császárnál válalt, mint fő Admirális, szolgálatot, kinél hasonlóképpen díszetes szolgálatok által érdemesítette magát. — Mitsoda kimenetel várja most a' Görögök' szolgálatjában? ezt még most senki meg nem mondhatja: hanem, hogy a' kinézések még eddig itt sem voltak rá nézve kedvezők — ezt minden maga láthatja.

A' Londoni Udvari újságban a' jelentik, hogy azon Kabinéti parantsolat, mely szerént Angliából nem szabad fegyvert, munitziót, és semmi tengeri hadikészületeket a' hadakozó részek' számára kivenni, ismét megújított.

D a n i a.

Koppenhágában az a' terhes és veszedelmes betegség kezdett uralkodni, melyet Cholérának neveznek.

Német Ország.

A' Brémai ujságban czekirattatnak Nov. 22-dikén: — „

„A' Hamburgi Tanács a' Hollandiában nagy pusztításokat okozó betegségnek tulajdonságát és Karakterét tudni kívánván, a' végre, hogy ahozképpest való megelőző vagy inkább eltávolító eszközöket vegyen elé, ha látja, hogy ezen retentő veszedelem a' tenger parti vidékeken magát tovább is terjeszténdi: e' végre egyik nagy tekintetű Orvosát elküldötte, azt bizván rá, hogy ott helyben Hollandiában vizsgálódjék és tanulja-ki a' retentő Epidemiának tulajdonságát és a' betegségnek egész lefolytát. Ezen Orvos Doktor Frikke úr, az Egésségi Tanács' tagja, 's egyszersmind a' közönséges betegek' házának első Kézorvosa. Úti társa Doktor Behre úr. Kik is ide Brémába megérkezvén, itt egy napig maradtak 's az után útjokat küldettetésseknek helye felé tovább folytatták.“

Egy magános tudósításban már ott a' Hamburgi környéken is nagyon szomorú módon irattatik-le az egésség' állapotja. Egész faluk feküsznek, 's még az idegen helyekről ide érkező munkások is, megérkezések után azonnal elkapják a' nyavalyát, a' melly valami hideglelésnek a' neme, melly az 1824-béli víz árodásoknak tulajdonittatik, mellyek akkor a' vidékeket elborítván, és sok helyeken ottmaradván, a' múlt nyáron a' nagy melegség miatt felettebb veszedelmes kigőzölgeket okoztak, hova járult, a' mi még sokkal veszedelmesebbnek látszik lenni, hogy a' sok megromlott álló vizék a' forrásokat úgy beiszapolták, hogy több falus hel-

lyeken tsak egy tsepp ivó víz se találattik.

A' pénzfolyamat December' 7-dikén; közép árr:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	90 5/16
Az 1820-béli sorsosok,	138 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	119 5/8
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	44 3/4 forint. keltek, mind C. ben.
A' Bankó Aktziák keltek	1115 forinton
Conv. Pénzben.	

Tudománybeli Jelentés.

Néhai testvéremnek e' folyó Eszteni-dei Junius Hónapban történt halálával a' Hébe megszűnvén, koszorús Irónk T. T. Kazinczi Ferencz, a' mint némelly Ujságlevelekben hírültette, fogta az Árvát pártfogása alá. Azonban mostanában e' részben olly kinyilatkoztatását vettem, melly szerént a' tisztelt Író nem Zsebkönyvet, hanem Anthológiát kíván kiadni. Hogy testvérem' hűnytával igyekezete is el ne múljon, Hébet folytatni elhatározván szerentsém van a' T. T. Írókat alázatosan kérni: méltóztassák ennekutána dolgozásaikat Hébe számára hozzám Pestre utasítani, 's e'képen boldogult testvéremmel közöltt kegyességekre, 's bizodalmolra érdemesíteni.

Teljeserővel azon lészek, hogy mind a' T. T. Írók' mind az Olvasó közönség megalégedését megnyerhessem.

Pesten, Dec. 1-ső napján 1826.

Igaz Dániel

Táblai hites Ügyvédő;
Ötpatsirta Útsza, Nro 1165.

Felelő: Pánczél Dániel. Nyomtató: Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 752.)